

Grunneger trio uit Termunterzijl zet er na tien jaar optreden punt achter

Zelfs eskimo's zingen 'verskes' van de Tuutfloeters

■ **TERMUNTERZIJL** – Vanaf het moment dat hun eerste 'verske' op Radio Noord werd uitgezonden, behoren ze tot de meestgevraagde Groningse artiesten. Ze stonden op podia van hun eigen Termunterzijl tot in Duitsland. Ze zetten een kleine honderd 'laidjes' op de plaat en hun elpees, cassettes en cd's vlogen bij duizenden over de toonbank. Maar aan alle mooie dingen komt een eind. Dus ook aan de Tuutfloeters. Met een al maandenlang uitverkocht concert in cultureel centrum 't Kielzog in Hoogezand nemen ze vanavond afscheid van hun talrijke en trouwe publiek.

Door **Erik van der Veen**

Het was An Kuiper die de aanzet gaf tot de Tuutfloeters en het is dezelfde An die nu aanleiding geeft tot de beëindiging

van het trio. Na vijftientig jaar heeft ze haar baan als onderwijzeres aan de Jan Lighthartschool in Appingedam verruild voor eenzelfde betrekking in het Brabantse Den Bosch. En deze nieuwe uitdaging ligt toch net iets te veel uit de richting om door te gaan met de zondagse repetities met broer Geert en nicht Fransien die overigens solo verdergaat. Er zat weinig anders op, zegt An. „Ach, tien jaar is toch ook een mooie tijd? Je moet stoppen op het hoogtepunt, zeggen ze altijd.”

Liedjes

Ze weet nog goed hoe het ruim tien jaar geleden allemaal begon: met de verjaardag van Geert. „Je weet nooit wat je hem cadeau moet doen want hij lust geen drank, rookt niet en houdt verder alleen van de muziek. Dus heb ik wat liedjes voor hem gemaakt. Die kan 'ie mooi op zijn orgeltje *tjoedeln*,

▲ De Tuutfloeters in 1984 aan het begin van hun succesvolle carrière.

Foto: Archief DGP

dacht ik.” Maar Geert ging een stapje verder en stuurde een bandje met de nummers van An naar Radio Noord. Na korte tijd hing presentator Engbert

Gruben aan de lijn. Prachtig, was zijn commentaar. Maar als er nou nog een tweede, wat hogere stem bij zou kunnen en nog een accordeon...

Het volgende moment vonden de Kuipers zichzelf in het repetitiehok terug. „Oefenen, oefenen en nog eens oefenen,” herinnert An. Op het eerste Grunneger Laidjesfestival beleefden ze in de herfst van 1985 hun debuut op de planken. In het Veendammer Parkzicht, waar het trio vanmorgen voor het Radio Noord-programma Noorder Rondrit nog eenmaal herinneringen ophaalt. An staat het debuut nog scherp voor de geest, althans het begin en het einde. „Ik weet dat we het podium op zijn gekomen en er ook weer af maar wat er tussen ligt... We stonden stijf van de zenuwen. Wat was dat afzien.”

Herinneringen

Toch kregen ze smaak van het optreden goed te pakken. Naast hun werk stonden ze vaak drie maal per week op de planken. Heel wat verzoeken moesten ze afwijzen, vooral na-

dat eind '85 hun debuutplaat verscheen, *Tuutfloiten bie 't Zieldaaip*. In Hoogezand houden ze vanavond hun vierde en laatste schijf ten doop, *Verleden tied?* De herinneringen en anekdotes zijn talrijk en dierbaar. Geert en zijn eega Jantje hebben het nog dagelijks druk met telefonische bestellingen, complimentjes en bedankjes. „Doodzieke mensen melden dat ze veel kracht aan de muziek ontlene,” zegt Jantje, die bijna als een vierde lid de Tuutfloeters achter de schermen bijstaat.

Of neem die mevrouw uit Termunten die meldde dat ze haar naar Canada geëmigreerde neef een bandje met tien kinderliedjes van Ans hand had gestuurd. „Die man gaf les aan een school voor eskimo-kinderen. Die heeft hij al onze liedjes geleerd,” lacht An. „Dus nu zingen die kleine eskimootjes onze Grunnegse verskes. Dat is toch prachtig?”

6D26-3-194